

בש"פ 2730/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2730/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

תאריך הישיבה:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996
כ"ג בניסן התשע"ח (08.04.18)

בשם המבקשת:

עו"ד מריה צבלין

בשם המשיב:

עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד חאלד אזברגה; עו"ד חמזה
קוטינה

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר ראשונה מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 13.4.2018, ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 29121-07-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. נגד המשיב הוגש ביום 13.7.2017 כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת ושל מילוי תפקיד ניהולי בארגון טרור. על פי המתואר בכתב האישום, שימש המשיב כפעיל מרכזי ובכיר בארגון הטרור "שבאב אל-אקצא" - ארגון דתי המהווה מעין זרוע של תנועת ה"חמאס" בהר הבית (להלן: הארגון). במסגרת פעילותו נהג לייעץ, להנחות וללוות את פעילי הארגון בהתנהלותם אל מול כוחות הביטחון, להסדיר את ייצוגם המשפטי, לתמוך בהם ובבני משפחתם ולבקדם עם שחרורם ממאסר. כמו כן, המשיב היה מפרסם ומפיץ לפעילי הארגון תכנים הנוגעים למטרות הארגון ומשנתו.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בהחלטה מיום 8.8.2017 (מ"ת 29141-07-17, השופט כ' מוסק) קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה והורה על מעצרו של המשיב כאמור. נקבע כי ישנן ראיות למכביר המבססות ברמה הלכאורית את המעשים המיוחסים לו. משכך, ולנוכח המסוכנות הנובעת מאופי הפעילות בארגון טרור, קמה עילת מעצר ואין מקום לשקול מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, לא כל שכן את שחרורו לחלופת מעצר.
3. באשר להליך העיקרי, ממועד הגשת כתב האישום ועד היום טרם התקיימו דיוני הוכחות בתיק. במהלך התקופה הוחלף ייצוגו של המשיב. גם התקיים דיון באפשרות ייעול ההליך לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ). נכון לעת הזו קבועים בתיק שבעה מועדים לדיוני הוכחות, החל מיום 23.4.2018 ועד ליום 11.7.2018.
4. משעה שחלפה התקופה הקבועה בחוק, הוגשה הבקשה שלפני להארכת מעצרו של המשיב בפעם הראשונה מעבר לתשעה חודשים. לטענת המבקשת, אופיין של העבירות וחומרתן מלמדים על מידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו כלפי הציבור. המשיב מילא תפקיד מאוד בכיר בארגון, אשר נטען כי בין היתר הוביל והניע את התרחשותם של אירועים אלימים בהר הבית. הגם שחלו עיכובים בשמיעת ההליך העיקרי, מרביתם נבעו מהתנהלות ההגנה בשל החלפת ייצוג, משא ומתן בין הצדדים ועיכוב במתן תשובה מפורטת לכתב האישום. מכל מקום, שבעת דיוני ההוכחות הקבועים כעת נמצאים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.
5. מנגד טוען המשיב כי דין הבקשה להידחות. העיכובים בהליך העיקרי נבעו בשל אילוצי בית המשפט ומפאת הצורך לדון בטענות מקדמיות משמעותיות בתיק. לגופו של עניין, נטען כי כלל לא מדובר בתיק חמור והעונש הצפוי שיוטל על המשיב, אם יורשע בדיונו, אינו מצדיק את המשך החזקתו במעצר. כתב האישום לא פירט על אודות פעולות אלימות שנעשו בפועל. הגם שהמשיב זוכה להכרה ולמעמד ציבורי בקהילה במזרח ירושלים, הוא מנתב את השפעתו להרגעת הרוחות ולא להיפך.
6. לאחר עיון בטענות הצדדים בכתב ובעל-פה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, לצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש לאזן בין זכות החירות העומדת לנאשם לבין האינטרס בשמירה על שלום הציבור וביטחונו. במניין השיקולים יש לבחון בין היתר את: חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; מידת המסוכנות הנשקפת ממנו; החשש מפני שיבוש מהלכי משפט או מהימלטות מאימת הדין; האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית; משך תקופת המעצר; קצב התקדמות ההליך העיקרי; והגורם האחראי להתמשכות ההליכים (ראו למשל: בש"פ 2544/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (3.4.2018) והאסמכתאות שם). בראי השיקולים האמורים, נקודת האיזון נוטה במקרה דנן לעת הזו אל עבר הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש.

7. למשיב מיוחסת כאמור מעורבות בולטת בפעילות של ארגון טרור, הכוללת גיוס אנשים לארגון וייזום פעילות אלימה נגד כוחות הביטחון. חומרת העבירות והתמונה בכללותה מגלים מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו לשלום הציבור ולביטחונו. באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, אכן כתב האישום הוגש ביום 13.7.2017 וטרם התקיימו דיוני הוכחות בתיק, כך שנראה כי חלו עיכובים שונים בהתקדמות ההליך. עם זאת, דומה כי חלקה של ההגנה בעיכובים אינו מבוטל. כך למשל, ייצוגו של המשיב הוחלף כאמור במהלך חודש דצמבר 2017. כמו כן, בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 12.2.2018 הוער כי באי-כוחו הקודמים של המשיב לא עמדו במועדים שנקבעו להגשת תגובה לכתב האישום. כן צוין באותה החלטה, כי לא רק שההגנה לא הייתה ערוכה לקיום דיון מפורט לפי סעיף 144 לחסד"פ במועד שנקבע, אלא שהיא העלתה באותה הזדמנות טענות מקדמיות חדשות שאף השתנו במהלך הדיון. מכל מקום, כעת קבועים בתיק שבעה מועדים לדיוני הוכחות, כולם בתוך התקופה המבוקשת. לצד זאת קבועים גם מועדים לישיבות גישור בין הצדדים. יש לקוות אפוא כי הוסרו הגורמים המעכבים וכי מעתה ואילך ההליך העיקרי יתקדם בקצב משביע רצון.

8. בנסיבות אלו, אין בעיכוב המסוים שנוצר בקצב התקדמות ההליך כדי להביאני לכלל מסקנה כי נקודת האיזון בין זכותו של המשיב לחירות לבין אינטרס הציבור נוטה כעת לטובתו. נוכח חלקה של ההגנה בעיכוב האמור, אופי העבירות המיוחסות למשיב והמסוכנות הנשקפת ממנו, יש מקום להיענות לבקשת המשיבה להארכת מעצרו כמבוקש.

9. הבקשה מתקבלת אפוא. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 13.4.2018, ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 29121-07-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ח (9.4.2018).

ש ו פ ט